

El circ de Salt, sessió plenària

Periòdicament, el ple de Salt fa equilibris damunt una línia cada cop més fina: la que separa la seriositat que se pressuposa a l'acte de l'espectacle en què, a vegades, algunes persones intenten convertir-lo. I al ple de dilluns hi havia ingredients que feien pensar que podria passar: es votaven punts relatius a la convivència veïnal, als centres de culte i una moció sobre la polèmica juridicopolítica que envolta l'alcalde, Jaume Torramadé, a l'entorn de les denúncies encreuades amb la militant d'UDC Minerva Amador. Tres autèntiques esques per a la crispació. Vint minuts abans del ple, ja hi havia cua per entrar-hi. A dins, però, només hi caben 50 persones, i darrerament sempre hi ha qui es queda a fora. Però no tothom que entra hi té interès. N'hi ha que només hi van a protestar. O d'altres, com aquesta setmana, que hi van per compromís institucional: uns quants defensors del ciutadà de diversos municipis catalans van assistir-hi per donar suport al síndic de Salt, que plegava, i al que el substitueix. Quan el relleu es va fer efectiu, els defensors i familiars —també de l'anterior jutgessa de pau, Dolors Carbó— van marxar. Van ocupar els seients buits membres de la PAH, que ara també assisteixen a cada ple, hi hagi o no temes relacionats amb l'habitatge. Ahir hi eren per reivindicar la dimissió de l'alcalde. Durant l'acte es formen verdaderes claques, que participen activament en la sessió. Aplaudeixen, critiquen o comenten la jugada, a vegades fora de to. Un cas de dilluns: quan es discutia una moció de la PxC sobre transfuguisme, algú va comentar en veu alta que els regidors no adscrits de Salt, que formaven part de la PxC a l'inici del mandat, havien estat comprats. L'alcalde va demanar a aquesta persona que s'identifiqués, cosa que no va fer, i el va advertir que aquestes paraules podrien tenir conseqüències jurídiques. Torramadé va instar diverses vegades el públic a mantenir el silenci i va advertir que, en cas contrari, faria desallotjar la sala, però l'amenaça no es va complir. L'esperpent va ser total en la moció del PSC per reprovar l'actuació de l'alcalde per no haver plegat del càrrec arran de la polèmica que l'envolta. Tot i que la ponent socialista, Iolanda Pineda, va deixar clar que l'esperit de la moció no era jutjar els fets denunciats, sinó que l'alcalde no hagi pres mesures per mantenir el bon nom de Salt, la veritat és que el debat es va acabar convertint en un judici a Torramadé que, a poc a poc, es va anar fent agre: amenaces de denúncies, afirmacions greus dites massa a la lleugera, retrets sobre casos judicials del passat, versions contradictòries sobre la intencionalitat de la moció... a Salt sobra fel. Entre els polítics, sí, i també entre alguns ciutadans, perquè hi ha qui va al ple carregat d'intolerància i prejudicis de tota mena contra tothom. El mecagumcony contra el penós espectacle el va fer el portaveu d'Independents per Salt, que no volia votar la moció del PSC contra Torramadé perquè li feia “vergonya”. I tenia raó. Entre uns i altres, dilluns es va mostrar la pitjor cara de Salt. Vergonyós.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 23-01-2013 Pàgina 10

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/612645-el-circ-de-salt-sessio-plenaria.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss